

en bestemmelse om visse former for grov narkotikakriminalitet. Bestemmelsen ændrede ikke på afgrænsningen af de strafbare handlinger i særlovgivningen, men gav i det, der nu svarer til stk. 1, 1. pkt., mulighed for idømme fængsel i indtil 6 år, når nogen i strid med lovgivningen om euforiserende stoffer til et større antal personer eller mod et betydeligt vederlag eller under andre særligt skærpene omstændigheder overdrager euforiserende stoffer. Samme straf blev i stk. 2 fastsat for den, der i strid med lovgivningen om euforiserende stoffer indfører, udfører, køber, udleverer, modtager, fremstiller, forarbejder eller besidder euforiserende stoffer med forsæt til at overdrage dem som nævnt i stk. 1 (nu stk. 1, 1. pkt.). Senere indsattes § 191, 2. pkt., der skærper strafferammen til fængsel i 10 år, når overdragelsen angår en betydelig mængde særlig farligt eller skadeligt stof, eller overdragelsen af et sådant stof i øvrigt har haft en særlig farlig karakter.

Det følger af straffelovens § 193, at den, som på retsstridig måde fremkalder omfattende forstyrrelse i driften af almindelige samfærdselsmidler, offentlig postbesørgelse, telegraf- eller telefonanlæg, radio- eller fjernsynsanlæg, databehandlingsanlæg eller anlæg, der tjener til almindelig forsyning med vand, gas, elektrisk strøm eller varme, straffes med fængsel indtil 4 år eller under formildende omstændigheder med bøde. Begås forbrydelserne uagtsomt, er straffen efter stk. 2 bøde eller fængsel indtil 4 måneder. § 193 fremtræder til dels som et supplement til §§ 184 og 186, idet bestemmelsen kriminaliserer fremkaldelse af omfattende forstyrrelse i driften af almindelige samfærdselsmidler og vandforsyningsanlæg, som dog ikke er af den i de nævnte bestemmelser omtalte farlige karakter.

Om forarbejderne til §§ 180-196 henvises til betænkningens side 629-633, 637-641, 642-644, 646-649, 656 og 662-666.

4.7.2. *Straffelovrådets overvejelser*

I relation til straffelovens §§ 180 og 181 er det Straffelovrådets opfattelse, at man indtil videre fortsat bør blive stående ved den nuværende beskrivelse af henholdsvis den grove og den almindelige brandstiftelse.

Rådet finder endvidere, at livstidsstraffen i §§ 180 og 183, stk. 2, bør erstattes af et strafmaksimum på 16 års fængsel.

Straffelovrådet er afstået fra at gå ind i en nærmere vurdering af strafferammerne i §§ 183 a og 192 a, der indgår i den nyligt vedtagne lovgivning om bekæmpelse af terrorisme, jf. lov nr. 378 af 6. juni 2002.

For så vidt angår § 191 om grov narkotikakriminalitet er det Straffelovrådets opfattelse, at man bør bevare en delt strafferamme. Et flertal af Straffelovrådets medlemmer (6 medlemmer) foreslår under hensyn til bl.a. forbrydelsens grovhed og farlighed strafmaksima skærpet fra henholdsvis 6 og 10 års fængsel til 10 og 16 års fængsel. Et mindretal (2 medlemmer) finder ikke grundlag for at ændre de nuværende strafmaksima. Straffelovrådet nævner, at der i praksis er forekommet tilfælde, hvor domstolene har udmålt straffen til eller i nærheden af strafmaksimum i § 191.

Rådet foreslår af hensyn til sammenhæng i strafferammesystemet visse ændringer af §§ 186-190, 192 og 195, herunder at der i § 190 tilføjes en strafferamme på bøde eller fængsel indtil 6 år. Strafmaksimum bringes herved på linje med rådets forslag om strafmaksimum ved hærværk, jf. pkt. 4.16.2 nedenfor.

Et flertal af Straffelovrådets medlemmer (6 medlemmer) foreslår strafmaksimum i § 185 skærpet fra 4 måneders til 2 års fængsel. Et mindretal (2 medlemmer) foreslår strafmaksimum fastsat til 4 års fængsel. De forskellige synspunkter har sammenhæng med rådets overvejelser om strafmaksimum i § 253, jf. pkt. 4.12.2 nedenfor.

Rådet foreslår, at strafmaksimum i § 193, stk. 1, skærpes fra 4 til 6 års fængsel. Strafmaksimum i § 193, stk. 1, bringes herved på linje med rådets forslag om at skærpe strafmaksimum for hærværk fra 4 til 6 års fængsel, jf. pkt. 4.16 nedenfor.

Om Straffelovrådets overvejelser henvises til betænkningens side 635-637, 644-646, 653-656, 660-662 og 667-669.

4.7.3. *Justitsministeriets overvejelser*

En nedsættelse af strafmaksima i straffelovens §§ 180 og 183, stk. 2, fra livstid til 16 års fængsel, vil indebære, at forbrydelserne, der i dag er uforældelige, forældes efter en forældelsesfrist på 15 år. Justitsministeriet finder på den baggrund, at spørgsmålet om nedsættelse af strafmaksima i de to bestemmelser ligeledes bør afvente Straffelovrådets nærmere overvejelser om de forældelsesmæssige konsekvenser.

Der har i Folketinget været rejst spørgsmål om, hvorvidt gerningsindholdet i § 183 a eventuelt bør ændres i lyset af den teknologiske udvikling, jf. justitsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 290 af 12. marts 2003 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del – bilag 827).

Straffelovens § 183 a kriminaliserer den, som ombord i et luftfartøj, skib samt andet kollektivt transportmiddel eller godstransportmiddel ved ulovlig tvang, jf. § 260, overtager kontrollen over fartøjet el-